

Arrest

nr. 185 621 van 20 april 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Rhodos (Griekenland), afkomstig uit Gjirokastër en bezit u het Albanese staatsburgerschap. U bent een orthodox van gemengd Grieks-Albanese origine. U woonde er samen met uw vader, S. S. (...) (O.V. X), uw moeder, A. S. (...) (O.V. X), uw zus P. (...), uw broer A. (...) en uw grootmoeder. Drie jaar lang voor uw vertrek uit Albanië op 11 april 2015, werd u gediscrimineerd op uw school, waardoor u depressief werd. U werd gepest door medeleerlingen. Zij scholden u uit, gooiden soms voorwerpen naar u en bekeken u anders dan hun leeftijdsgenoten wegens uw geloofsovertuiging en uw behoren tot de Griekse minderheid in Albanië. Een jongen probeerde u zelfs eens op school te verkrachten in de damestoiletten, maar u kon ontsnappen. U vertelde hierover aan niemand iets en keerde daarna terug naar uw klas. Tevens werd u gediscrimineerd door leerkrachten. Toen u de tweede wet van Newton niet begreep en u om uitleg vroeg aan de leerkracht,

antwoordde hij u dat hij om 20 uur thuis was en dat u dan wel kon langskomen. U interpreteerde dit als een teken dat hij u aanzag voor een hoer. Hij herhaalde dit bij een oudercontact waar uw moeder bij aanwezig was. Zij reageerde hoffelijk door te vragen of er geen andere manier was om het uit te leggen, waarop de leerkracht zei dat zoiets niet mogelijk was. Noch u, noch uw ouders hebben dit bij de directie gemeld omdat de leerkracht in kwestie een directielid was en u concludeerde dat de andere directieleden u niet zouden geloven. Op school werd u ook niet juist beoordeeld. U gaf het voorbeeld van een examen Engels dat uitging van de Cambridge University. In mei 2014 legde u het examen af in Griekenland waar het georganiseerd en gecontroleerd werd door Britten. Hetzelfde examen was ook mogelijk in Tirana, maar daar zou u niet beoordeeld worden op uw prestaties omdat het examen georganiseerd werd door docenten van de universiteit. U had vernomen dat zij de deelnemende leerlingen op basis van hun achtergrond en niet op basis van hun kennis beoordeelden. Nadat uw vader door extremisten werd geslagen, besloten jullie om op 11 april 2015 Albanië te verlaten. Jullie kwamen in België aan op 13 april 2015. Uw vader en moeder dienden dezelfde dag een asielaanvraag in. U als minderjarige hoefde zelf nog geen eigen asielaanvraag in te dienen. Uw vader verklaarde toen dat hij in zijn juwelierszaak op 26 februari 2011 werd overvallen en dat de politie één van de daders vatte die in de daaropvolgende rechtszaak werd veroordeeld. Hij kreeg echter een lichte straf doordat hij de rechter had omgekocht. De twee andere daders werden niet veroordeeld omdat ze de rechter hadden omgekocht. Op 4 december 2014 werd hij op straat aangevallen door dezelfde daders, waarbij hij werd geslagen en ze 20 000 euro eisten van hem. Zijn klacht bij de corrupte politie was tevergeefs. Inzake zijn asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal op 30 september 2015 een weigeringsbeslissing omdat uw vader niet aannemelijk had gemaakt dat er bij de rechtszaak naar aanleiding van de overval in 2011 gesjoemeld werd en dat hij in december 2014 werd bedreigd, en omdat hij hoe dan ook niet aannemelijk had gemaakt dat hij naar aanleiding van deze gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen, die geen band hadden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, in Albanië over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden beschikte. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nam eveneens een weigeringsbeslissing, omdat uw vader niet aannemelijk had gemaakt dat er bij de rechtszaak naar aanleiding van de overval in 2011 werd gesjoemeld en omdat hij niet aannemelijk had gemaakt over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden te beschikken. Uw ouders dienden op 7 september 2016 een tweede asielaanvraag in. Aangezien u intussen meerderjarig was geworden, diende u dezelfde dag voor het eerst een asielaanvraag in eigen naam in. U vreesde bij een eventuele terugkeer naar Albanië gediscrimineerd, opgepakt of geviseerd te worden op basis van uw etnie en/of religieuze overtuiging.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Griekse geboortebokje waaruit blijkt dat u geboren bent in Rhodos; uw Albanese identiteitskaart uitgereikt op 4 februari 2015; uw Albanese paspoort uitgereikt op 9 maart 2015; enkele rapporten over de situatie van de Griekse minderheid in Albanië; uw in Griekenland behaald certificaat van de Cambridge University; uw vliegtickets van Athene naar Brussel op 11 april 2015; verschillende rapporten en certificaten van in België gevolgde opleidingen; en een verslagje van uw schoolpsycholoog, d.d. 10 oktober 2016, waaruit blijkt dat u zich depressief voelt omdat u veel te verwerken heeft.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst kan er opgemerkt worden dat er in het kader van uw ouders' eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing werd genomen, omdat uw ouders niet aannemelijk hadden gemaakt dat er bij de rechtszaak naar aanleiding van de overval in 2011 gesjoemeld werd en dat uw vader in december 2014 werd bedreigd, en omdat uw ouders hoe dan ook niet aannemelijk hadden gemaakt dat ze naar aanleiding van hun gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen, die geen band hadden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, in Albanië over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden beschikten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nam eveneens een weigeringsbeslissing, omdat uw vader niet aannemelijk had gemaakt dat er bij de rechtszaak naar aanleiding van de overval in 2011 werd gesjoemeld en omdat hij niet aannemelijk had gemaakt in Albanië over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden te beschikken. Noch uw ouders, noch u brachten in het kader van jullie huidige asielaanvraag enig element aan dat op de door de Belgische asielinstanties genomen weigeringsbeslissingen inzake de eerste asielaanvraag van uw ouders een ander licht kan werpen.

Daarnaast kan er ernstig getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u behoort tot de Griekse minderheid in Albanië. Zowel uw moeder als uw vader gaven bij hun eerste asielaanvraag immers aan dat ze etnische Albanen waren (CGVS 1e AA vader, p. 2; verklaring DVZ vader 1e AA, vraag 4d; verklaring DVZ moeder 1e AA, vraag 4d). Dat uw ouders bij hun tweede asielaanvraag beiden plotsklaps beweerden dat ze eigenlijk etnische Grieken zijn is dan ook niet meteen geloofwaardig. Dit

wordt bevestigd door het feit dat, in tegenstelling tot de bewering van uw moeder dat zij net als uw vader ook een etnische Griekse is, u op de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat uw moeder een Albanese is (verklaring DVZ T. (...), vraag 6e). Aangezien u uw etnische origine niet heeft aannemelijk gemaakt, heeft u evenmin de door u beweerde discriminatie ten gevolge van uw etnische origine aannemelijk gemaakt.

Dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering op basis van uw etnische origine te zijn gediscrimineerd, blijkt voorts uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt dat, ondanks de door u neergelegde rapporten van de activistische National Association Northern Epirus 1914 waaruit blijkt dat de rechten van de Grieken in Albanië zouden geschonden worden, er anno 2016 slechts weinig problemen resten waarmee Grieken in Albanië kunnen geconfronteerd worden. Hoewel het in Albanië mogelijk is om op alle niveaus in het Grieks onderwijs te genieten, is het onder meer moeilijker om Grieks onderwijs te volgen in gebieden waar de Griekse minderheid ondervertegenwoordigd is en om officiële documenten in Zuid-Albanië ook in het Grieks te verkrijgen. Ook zijn een aantal eigendomskwesaties niet opgelost, hetgeen echter ook voor etnische Albanezen geldt.

m Voor het overige blijkt zelfs uit het door u neergelegde rapport *The Greek Minority in Albania* dat nationalistische Grieken het gebrek aan mensenrechten voor de Griekse minderheid in Albanië in alle redelijkheid niet langer kunnen aankaarten, aangezien er een oplossing werd gevonden voor de meeste noden op het vlak van cultuur en onderwijs. Bovendien is de Griekse minderheid zowel op lokaal als nationaal vlak politiek vertegenwoordigd. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie (zoals onder meer opgesomd in de door u neergelegde rapporten van het activistische National Association Northern Epirus 1914) binnen de Albanese context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te beoordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Gelet op de geciteerde informatie hebben eventuele problemen van discriminatie van de Griekse minderheid in Albanië niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Verder dient te worden vastgesteld dat er ernstige vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de geloofwaardigheid van de door u ondervonden discriminatie op basis van uw geloof. Zo verklaarde u gedurende drie jaar voor uw vertrek depressief te zijn geweest wegens het feit dat u slachtoffer was van discriminatie op school en dat zowel uw moeder als uw vader hiervan op de hoogte waren (CGVS, p. 7; p. 11). Naast het feit dat uit uw verklaringen blijkt dat u niet eens bent gedoopt (CGVS, p. 7), waaruit afgeleid kan worden dat u religie persoonlijk niet belangrijk vond, blijkt tevens uit de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er in Albanië veel interreligieuze tolerantie is en dat openbare scholen in Albanië strikt seculier zijn (waarbij het in sommige scholen zelfs verboden is om religieuze symbolen, zoals een hoofddoek, te dragen). Hierdoor is uw stelling dat u in uw openbare school louter op basis van uw geloof werd gediscrimineerd a priori niet zonder meer aannemelijk. Daarnaast komt het uiterst bevreemdend over dat uw ouders bij hun eerste asielaanvraag niets vermeldden over de door u beweerde discriminatie op school. Uw moeder verklaarde integendeel tijdens haar eerste asielaanvraag dat uw gezin nooit de intentie had om Albanië te verlaten omdat jullie er een zeer goed leven hadden, jullie naar school gingen en dat het haar wens was dat hun jongste zoon, zijnde uw broer A. (...), ook in Albanië zou opgroeien (CGVS I moeder, p. 4). Indien u werkelijk op basis van uw geloof op school zou zijn gediscrimineerd, is het echter geenszins aannemelijk dat uw moeder, die volgens u op de hoogte was van de door u ondervonden problemen op school, het verlangen zou gehad hebben dat uw broer net als u en uw zus in Albanië onderwijs zou volgen. Het is bovendien weinig geloofwaardig dat uw moeder zou stellen dat haar gezin in Albanië een goed leven zou hebben gehad indien er sprake was van een discriminatoire behandeling jegens (één van) haar kinderen. Tot slot wist u zelfs niet eens of uw familie, die nog in Albanië verblijft, omwille van haar religieuze overtuigingen werd/wordt gediscrimineerd (CGVS, p. 13). Bovenstaande vaststelling nopen er dan ook toe te besluiten dat u de door u beweerde discriminatie op basis van uw religie geenszins aannemelijk heeft gemaakt. Uit niets

blijkt bijgevolg dat het door u gepercipieerde pestgedrag op school – een leerkracht wou u geen bijles geven en u vond dat punten niet eerlijk werden verdeeld – aan uw religieuze overtuiging zou te wijten zijn.

Betreffende het door u gepercipieerde pestgedrag op school blijkt nergens uit uw verklaringen dat u uw problemen ergens heeft aangekaart – u kaartte noch het pestgedrag van medeleerlingen noch het volgens u ongepaste gedrag van een leraar niet aan omdat u vermoedde dat dit zinloos was (CGVS, p. 7; p. 9) – en dat u naar aanleiding van dit door u gepercipieerd pestgedrag niet naar een andere school in uw regio zou kunnen gaan (CGVS, p. 11). Dat uw school één van de meest gereputeerde scholen was, zoals u nog aangaf, doet aan de vaststelling dat u het pestgedrag op uw school had kunnen vermijden door naar een andere school te gaan, geen afbreuk. Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt blijkt dat er in Albanië door zowel de Griekse minderheid als door de orthodoxen onderwijs wordt georganiseerd.

Tot slot heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u naar aanleiding van uw problemen – u werd door medeleerlingen gepest en u werd zelfs eens slachtoffer van een poging tot verkrachting op school – geen beroep kon doen – of bij eventuele problemen in geval van terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming door de Albanese autoriteiten, met wie u nooit problemen kende (CGVS, p. 10), en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om te kunnen besluiten dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in het geval van terugkeer naar Albanië. Voor de door u aangehaalde problemen diende u noch uw ouders ooit een klacht in bij de politie omdat de politie corrupt is en u ooit een verhaal had gehoord over een meisje die verkracht zou zijn geweest door een politieagent (CGVS, p. 12). Uw verklaring dat de politie corrupt is, is gebaseerd op het feit dat uw vader eens een geldbedrag werd gevraagd in ruil voor bescherming (CGVS, p. 9). In dit verband kan echter herinnerd worden aan het door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gevelde arrest inzake de eerste asielaanvraag van uw ouders waarbij werd geoordeeld dat uw ouders niet aannemelijk hadden gemaakt over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden te beschikken en dat één corrupte agent niet betekent dat het volledig politieapparaat corrupt is (Arrest RvV nr. 162 879). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten daden van vervolging detecteren, vervolgen en bestraffen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de asielzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van de asielaanvragen (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de asielzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt echter geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande beslissing te wijzigen. Uw identiteit, uw nationaliteit en uw reisroute worden niet betwist. Dat u opleidingen heeft gevolgd en examens heeft afgelegd, staat evenmin ter discussie. Het verslagje van de schoolpsycholoog stelt hoogstens dat u veel te verwerken heeft, niets meer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 1 tot en met 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsverplichting.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij in haar verweer op summier wijze haar asielproblematiek herneemt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.4.1. Verzoekende partij werpt op dat haar eigen probleem van discriminatie samen dient te worden beoordeeld met de problemen van haar ouders, meer in het bijzonder de overval op de juwelierszaak van haar vader in 2011, de frauduleuze rechtsgang naar aanleiding van de klacht van haar vader, het gegeven dat hij in 2014 op straat werd aangevallen door dezelfde daders, de straffeloosheid van deze daders en de systematische onteigening van Griekse inwoners in Noord-Epirus waartoe zij verwijst naar de bijlage 4 bij haar verzoekschrift, een rapport van de National Association “Northern Epirus 1914” van 30 september 2016, waaruit blijkt dat de Grieken in Albanië zich vervolgd voelen door deze onteigeningsproblematiek.

2.2.4.2. Ook hier wijst de Raad er vooreerst op dat het louter herhalen van de door haar ouders aangehaalde problematiek tijdens hun eerste asielaanvraag *in concreto* geen afbreuk doet aan navolgende motivering van verwerende partij: *“Vooreerst kan er opgemerkt worden dat er in het kader van uw ouders’ eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing werd genomen, omdat uw ouders niet aannemelijk hadden gemaakt dat er bij de rechtszaak naar aanleiding van de overval in 2011 gesjoemeld werd en dat uw vader in december 2014 werd bedreigd, en omdat uw ouders hoe dan ook niet aannemelijk hadden gemaakt dat ze naar aanleiding van hun gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen, die geen band hadden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, in Albanië over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden beschikten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nam eveneens een weigeringsbeslissing, omdat uw vader niet aannemelijk had gemaakt dat er bij de rechtszaak naar aanleiding van de overval in 2011 werd gesjoemeld en omdat hij niet aannemelijk had gemaakt in Albanië over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden te beschikken. Noch uw ouders, noch u brachten in het kader van jullie huidige asielaanvraag enig element aan dat op de door de Belgische asielinstanties genomen weigeringsbeslissingen inzake de eerste asielaanvraag van uw ouders een ander licht kan werpen.”*. Hierbij merkt de Raad op dat er geen bijlage 4 is gevoegd aan het verzoekschrift doch het voormelde rapport de bijlage 3 betreft, wat van belang is in een nadere bespreking van een andere verwijzing door verzoekende partij.

Verder oordeelt de Raad dat verzoekende partij met de loutere verwijzing naar het rapport van de National Association “Northern Epirus 1914” niet aantoonde dat de problemen van haar ouders een onteigeningsproblematiek betreffen. Bovendien erkent verwerende partij in onderhavige bestreden beslissing dat eigendomskwesaties nog steeds een problematiek betreffen in de regio.

2.2.5.1. Aangaande het ongeloofwaardig bevinden van etnisch Griekse origine te zijn, betoogt verzoekende partij dat haar ouders tijdens hun eerste asielaanvraag inderdaad hebben aangegeven etnisch Albanees te zijn daar zij de beïnvloeding vreesden van de aanwezige Albanese tolk in de ongunstige zin van hun dossier wanneer deze op de hoogte zou zijn van hun Griekse etnische origine.

2.2.5.2. De Raad wijst erop dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezes voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of het bestaan van zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald bij artikel 48/4 van voormelde wet. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RVS 13 oktober 2005, nr. 150.135). In het licht van het gegeven dat bij elke asielaanvraag in het voorafgaand advies bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken wordt benadrukt dat de asielzoeker gedurende de gehele asielprocedure steeds de waarheid dient te vertellen en dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat de asielaanvraag wordt verworpen, kan niet worden aangenomen dat de ouders van verzoekende partij bij hun eerste asielaanvraag niet zouden focussen op de etnische problematiek van de Griekse minderheid in Albanië – zoals sterk benadrukt in het verzoekschrift van verzoekende partij – indien zij ook effectief tot de Griekse etnie zouden behoren. Daarenboven oordeelt de Raad dat de belemmering van de tolk niet geloofwaardig is daar uit de aanhef van de gehoren op het Commissariaat-generaal van zowel de vader als de moeder van verzoekende partij blijkt dat de identiteit van de tolk Albanees niet wordt vrijgegeven – enkel een tolknummer wordt vermeld (administratief dossier, stuk 16, delen 3 en 5) – waardoor de ouders onmogelijk in kennis kunnen zijn van het gegeven of de tolk al dan niet behoort tot de Griekse Albanese minderheid én de ouders zich uitdrukken in het Albanees net als de tolk. Bovendien stond het de ouders van verzoekende partij vrij bij twijfel dit mogelijks probleem aan te kaarten bij de dossierbeheerder. Verzoekende partij toont niet aan dat zij dit deden en evenmin dat zij op de hoogte zouden zijn van elementen van de identiteit van de tolk waardoor het geschetste wantrouwen zou zijn gewekt. De motivering dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij behoort tot de Griekse minderheid in Albanië blijft dan ook onverminderd overeind.

Waar verzoekende partij nog stelt in haar verzoekschrift dat *“haar Grieks-etnische origine afdoende blijkt uit het attest van de voorzitter van de Helleense Federatie in België, dhr. Iosif POURSANIDIS”*, als bijlage 3 gevoegd bij het verzoekschrift, stelt de Raad echter vast dat dit attest niet is toegevoegd aan

het verzoekschrift en de bijlage 3 het rapport van de National Association "Northern Epirus 1914" betreft. De overige twee bijlagen zijn de besteden beslissing en het attest van het BJB.

2.2.6. Betreffende het argument van verzoekende partij dat "*behoudens in de regio Noord-Epirus in Albanië geen Grieks onderwijs wordt aangeboden, zodat een interne hervestiging het voor verzoekster onmogelijk zou maken haar schooltraject voort te zetten of af te werken*" en dat zij geen eigen inkomen heeft zodat zij zich niet autonoom kan hervestigen, oordeelt de Raad dat – daargelaten de vaststelling onder punt 2.2.5.2. dat geen geloof kan worden gehecht aan haar Griekse etnische afkomst – verzoekende partij met dit betoog geen afbreuk doet aan de vaststelling van verwerende partij dat uit niets blijkt dat zij naar aanleiding van dit door haar gepercipieerd pestgedrag niet naar een andere school in haar regio zou kunnen gaan. Dat verzoekende partij haar regio zou dienen te verlaten wordt aldus door verwerende partij niet opgeworpen.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij nog stelt dat door de aanwezigheid van etnische discriminatie op elk niveau, zowel op het niveau van de school, van de politie, van het parket en van de rechtbank, van haar niet kan worden verwacht dat zij bij de autoriteiten een oplossing zoekt voor haar probleem van discriminatie, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft die niet door enige objectieve informatie is onderbouwd.

Tot slot merkt de Raad op dat verzoekende partij geen andersluidende informatie bijbrengt waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt om te stellen dat de politionele en gerechtelijke Albanese autoriteiten daden van vervolging detecteren, vervolgen en bestraffen niet correct of niet meer actueel zou zijn.

2.2.8. Uit het voorgaande dient te worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielaanvraag en dat indien het toch waarheid zou bevatten, *quod non*, verzoekende partij zich kan beroepen op de hulp en bescherming van haar eigen Albanese autoriteiten. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht en dat indien toch zou worden aangenomen dat dit relaas op waarheid berust, *quod non*, verzoekende partij zich kan beroepen op de hulp en bescherming van haar eigen Albanese autoriteiten. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont echter niet aan dat er in Albanië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 15 en 16), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 6 oktober 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT